

Tydzień 1, Obdarowani życiem / Dzień 3

Rdz 9, 8-16

Potem Bóg tak rzekł do Noego i do jego synów: «Ja, Ja zawieram przymierze z wami i z waszym potomstwem, które po was będzie; z wszelką istotą żywą, która jest z wami: z ptactwem, ze zwierzętami domowymi i polnymi, jakie są przy was, ze wszystkimi, które wyszły z arki, z wszelkim zwierzęciem na ziemi. Zawieram z wami przymierze, tak iż nigdy już nie zostanie zgładzona wodami potopu żadna istota żywa i już nigdy nie będzie potopu niszczącego ziemię». Po czym Bóg dodał: «A to jest znak przymierza, które ja zawieram z wami i każdą istotą żywą, jaka jest z wami, na wieczne czasy: Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią. A gdy rozciągnę obłoki nad ziemią i gdy ukaże się ten łuk na obłokach, wtedy wspomnę na moje przymierze, które zawarłem z wami i z wszelką istotą żywą, z każdym człowiekiem; i nie będzie już nigdy wód potopu na zniszczenie żadnego jestestwa. Gdy zatem będzie ten łuk na obłokach, patrząc na niego, wspomnę na przymierze wieczne między mną a wszelką istotą żyjącą w każdym ciele, które jest na ziemi».

Modlitwa przygotowawcza: Na początku uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził i usuwał wszelkie przeszkody, oczyszczał Twoje myśli, zamiary i decyzje oraz kierował je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, którym będziesz się modlić (możesz go jeszcze raz przeczytać), a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Zobacz krajobraz, jaki najbardziej lubisz (góry, las, morze). Właśnie przeszła burza, zaświeciło słońce, a ostatnie krople deszczu sprawiają, że powstała tęcza. Patrząc na nią, postaraj uświadomić sobie, że w tym momencie także Bóg patrzy na to samo. Zobacz oczami wyobraźni Jego miłujące spojrzenie na piękno, jakie jest w Tobie i całym stworzeniu.

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś Pana o **odkrycie życia jako daru**.

1. Już nigdy nie będzie potopu niszczącego ziemię. Po grzechu pierworodnym człowiek pogrążył się w chaosie. Zarówno ludzie, jak i zwierzęta uczynili ziemię terenem walki. Do głosu zaczęły dochodzić: agresja, brutalność, niesprawiedliwość. Postępowanie ludzi stało się tak złe, że Bóg zdecydował się zesać potop na świat. Zagroził ludzkości zniszczeniem, gdyż była ona niezdolna, aby żyć sprawiedliwie i czynić pokój. Znalazł się jednak człowiek, który zachował uczciwość i sprawiedliwość. I to właśnie dzięki postępowaniu Noego Bóg postanowił otworzyć drogę zbawienia. Noe był tym, który posłuchał wezwania Bożego do zbudowania arki, mimo iż wszyscy wokół drwili z jego postępowania. Uczynił to wbrew ogólnej krytyce, bo dla niego ważniejsze było posłuszeństwo Bożemu słowu. Bóg postanowił nie niszczyć całej ludzkości i zwierząt: zdecydował o przywróceniu tej harmonii, która istniała w raju. Od uratowania Noego dzieje ludzkości rozpoczęły się od nowa – Bóg ponownie powierzył ziemię człowiekowi. A potop stał się nie tylko obrazem obmycia człowieka i świata z brudu grzechu, ale również znakiem odnowienia więzi z Bogiem.

W jakich obszarach Twojego życia panuje harmonia, a gdzie odczuwasz pragnienie lub potrzebę powrotu do Bożego porządku i odnowienia harmonii? Zatrzymaj się chwilę przy każdym z tych obszarów.

2. Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią. Przymierze, jakie Bóg zawarł z Noem – reprezentującym całą ludzkość odnowioną po potopie, nie ogranicza się jedynie do ludzi, odnosi się także do wszystkich istot i całej ziemi. Ziemia nie tylko wyszła spod ręki Boga, ale także jej przyszłość spoczywa w Jego rękach. Przymierze Boga jest więc także przywróceniem harmonii w naturze, odnowieniem ziemi jako miejsca życia dla ludzi, roślin i zwierząt. Bóg obiecał zwierzętom i przyrodzie ochronę, że nie będzie już więcej niszczył istoty żywej z powodu grzechu człowieka. Katastrofy naturalne można rozumieć więc jako konsekwencję zburzenia przez człowieka Bożego porządku, a nie jako skutek Bożego gniewu. Kiedy człowiek zaniedbuje relacje z Bogiem, innymi ludźmi i ziemią, ma to wpływ na całe życie, gdyż według pierwotnej harmonii stworzonej przez Boga, wszystko jest ze sobą powiązane. Człowiek i całe stworzenie są od siebie nawzajem zależni. Dzisiaj to przymierze możemy rozumieć znacznie głębiej, jako naszą odpowiedzialność za naturę, jej ocalenie, zmniejszenie skutków naszego grzechu (np. chciwości, pychy, gniewu) prowadzących do degradacji środowiska.

Czy masz świadomość wpływu swojego działania i sposobu życia na naturę? Jak wypełniasz powierzone Ci przez Boga zadanie wzięcia odpowiedzialności za innych i świat stworzony?

3. Patrząc na niego, wspomnę na przymierze wieczne między mną a wszelką istotą żyjącą. Bóg uczynił tęczę znakiem zawartego przymierza i nadał jej szczególną funkcję. Tęcza jest znakiem wspaniałości całego stworzenia. Ilekroć pojawia się na niebie, ma przypominać o zawartym przymierzu między Bogiem, ludźmi i całą ziemią. Tęcza jest wezwaniem, by pamiętać o przymierzu, nie tylko dla ludzi, ale i dla Boga. Bóg go zapragnął, sam wyszedł z inicjatywą, a w znaku tęczy dał ludziom pewność, że będzie zawsze o tym przymierzu pamiętał. Tęcza – znak Bożej obietnicy została wpisana w naturę na zawsze i jest obrazem pełnego życzliwości spojrzenia Boga na wszystko, co żyje. Bóg nie ustaje w wysiłkach, aby zbawić człowieka, czyni wszystko, co możliwe, aby zapewnić ludzi o głębokim pragnieniu odbudowania harmonii w świecie. Poprzez zawarcie przymierza Bóg wychodzi do człowieka z propozycją przyjaźni. Bóg pragnie dla Ciebie życia w szczęściu, w pełnej harmonii stworzonej w raju.

Co rodzi się w Twoim sercu, gdy słyszysz, iż Bogu tak bardzo zależy na Tobie? Czy umiesz cieszyć się życiem, przyrodą, pięknem stworzonego przez Boga świata?

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Wypowiedz przed Nim swoje uczucia – lęku, niepewności, ale może i nadziei na prawdziwe spotkanie. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy „Ojcze nasz”.